

בית הדין של ההתאחדות הלאומית לספורט הרכיבה

בעניין: ההתאחדות הלאומית לספורט הרכיבה

מכון וינגייט נתניה 42902

טל: 09-8850938 פקס: 03-7255919

דוא"ל: Office@ief.org.il

ובעניין: מר נועם דיין - חבר התאחדות

באמצעות ב"כ ממושרד עו"ד אופירה סמבל [מ.ר. 75799]

ו/או רותם ניר ו/או שני קמיל

רח' יצחק רבין 2, מגדלי ב.ס.ר סיטי [מגדל ו], פתח תקווה

טל: 050-3111116 פקס: 077-3181620

דוא"ל : ofiras.law@gmail.com

הנדון: פסק וגזר דין

פסק דין

1. בתאריך 31 במרס 2023 התקיימה תחרות דרוג לאלופות ישראל בקפיצות ראוה בחוות אייל. לתחרות נרשמו במיקצים שונים מר נועם דיין, מאמן רכיבה, ואחדים תלמידיו. עקב פגיעה של אחד הסוסים ומחלה של אחד התלמידים של מר דיין, פנה מר דיין בזמן התחרות למזכירת התחרות הגב' רעות הראל וביקש לבטל ארבעה מיקצים עקב הפגיעה והמחלה.
2. התפתחו בין מר דיין והגב' הראל דין ודברים הקשורים לגובה הקנס שעל מר דיין לשלם עקב ביטול ארבעת המקצים. בפועל היה על מר דיין לבטל חמישה מקצים שכן הסוס הפצוע היה אמור להשתתף בשני מקצים, אך עובדה זו לא הייתה בתודעה של מי מהם בעת שחל האירוע נושא דיון זה.
3. הדין ודברים בין מר דיין וגב' הראל התפתח לכדי לא פחות מאשר וויכוח לוחט יצרים בו לטענת שניהם, כל אחד מהם הרגיש מאויים על ידי רעהו. ובעניין זה ידובר רבות בהמשך.

4. בעקבות הארוע הגישה ב 3 באפריל 2023 הגב' הראל תלונה על התנהגותו של מר דיין במהלך התחרות לועדת קפיצות של ההתאחדות, התלונה הועברה מהוועדה למנכ"ל ההתאחדות שבחר להגיש כנגד מר דיין תובענה לבית הדין של ההתאחדות בה הוא מביע את עמדתו הנחרצת כנגד התנהגותו של מר דיין ועל מנת לברר את נסיבות המקרה.

5. יום לאחר הגשת תלונתה של הגב' הראל נגד התנהלותו של מר דיין בארוע האמור לועדת הקפיצות של ההתאחדות, הוגשה על ידי מר דיין לועדת קפיצות ומנכ"ל ההתאחדות ב 4 לאפריל 2023 תלונה כנגד הגב' הראל בגין התנהלותה של הגב' הראל באותו אירוע. שתי התלונות הובאו לפיתחו של בית הדין, הראשונה כנספח לתובענה שהגישה ההתאחדות כנגד מר דיין והשנייה כלשונה, דהינו תלונה של מר דיין כנגד גב' הראל. כפי שצויין במספר החלטות ביניים בהליך זה, לבית הדין אין סמכות דיונית לדון בתובענות בין חברי התאחדות אלא רק בין חבר/ת התאחדות וההתאחדות עצמה. למרות זאת, מקבל בית הדין את בקשת וטענות ב"כ מר דיין שהוגשו עובר לכך, לדון בתלונת מר דיין כנגד הגב' הראל כאילו הוגשה כקובלנה לבית הדין על ידי מר דיין כנגד ההתאחדות בגין התנהלותה של גב' הראל באותו אירוע, וזאת ולו מסיבה דיונית שהרי כל הראיות, העדויות, התצהירים והדיונים הקשורים לארוע ולהליך זה יהיו זהים במידה ותוגש תובענה מתוקנת של מר דיין לבית הדין כנגד ההתאחדות בגין התנהלותה כאמור של הגב' הראל באותו אירוע. יש לציין שבעת הגשת התלונה כנגד הגב' הראל לא היה מר דיין למיטב ידיעתו של בית הדין מיוצג על ידי ב"כ. לפיכך, לתביעתו של מר דיין כנגד הגב' הראל יתייחס בית דין זה כאילו הוגשה תובענה על ידי מר דיין נגד ההתאחדות בגין התנהלותה של הגב' הראל כנושאת תפקיד רישמי באירוע שאורגן על ידי ההתאחדות. לשם הפשטות בהמשך פסק דין זה, את התובענה בגין התנהלותו של מר דיין בארוע הנדון נכנה בשם "תובענת הראל" ואילו את התובענה בגין התנהלותה של הגב' הראל בארוע הנדון נכנה בשם "תובענת דיין". אקדים ואומר כי לאור חומרת המעשים של מר דיין בהשוואה למעשים של הגב' הראל במהלך הארוע כפי שיתואר בהרחבה בהמשך, מתרשם בית הדין כי תובענת דיין הוגשה מטעמים טקטיים גרידא, כי סביר שידע או שצפה או שצריך היה לצפות כי תוגש נגדו קובלנה על התנהלותו בארוע הנדון.

6. מהדיון שנערך ב 11 במאי 2023 (הדיון הראשון) עלה והוסכם על דעת כולם כי:

א. לכל חווה יש את הזכות לקבוע את גובה הקנס בנסיבות האמורות, הקנס המירבי בנסיבות

האמורות הוא עלות מלאה של השתתפות במיקצה עבור כל מיקצה שבוטל.

ב. בחוות שונות המדיניות לגבי גובה הקנס בנסיבות האמורות שונה.

ג. גם בחווה בה נקבע בהזמנה לתחרות גובה הקנס המירבי, מופעל שיקול דעת על ידי מארגן

התחרות ו/או מזכיר/ת התחרות כמה לגבות בפועל. דהינו, הסכומים דינמיים ואינם ברורים,

ומזמנים עריכת "משא ומתן."

בעוד חידוד ואחידות הנהלים ממש מתבקש, אין על העובדות המתוארות בס' זה להוביל לאירוע

בעצימות כה גבוהה כמתואר כאן.

7. מהדיון הראשון לעיל עולה גם והוסכם, כי בסופו של דבר, לאחר הארוע הנדון, מר דיין שילם למר רועי אייל

מארגן התחרות את דמי ההשתתפות והקנסות לשביעות רצונו ואף הופקה בעבור תשלום זה חשבונית מס

כדין. מהדיון האמור עולה גם והוסכם כי היו למר דיין אישורים תקפים לגבי מצבם הרפואי של הסוס והרוכב

אשר נמסרו או הוצגו למר רועי אייל מארגן לאחר האירוע הנדון. בית הדין טרח להתקשר למר רועי אייל לאחר הדיון וקיבל את אישורו בעל פה כי למיטב זכרונו האישורים נשלחו אליו על ידי מר דיון יום לאחר התחרות. אשר על כן, בית הדין מקבל את עצם קיומם של האישורים והצגתם במועד כעובדה.

8. מהדיון הראשון עולה כי אין סנקציה רישמית מטעם ההתאחדות על רוכב שאינו משלם עבור מיקצה בו השתתף או ביטל במועד בו מושט עליו קנס, ברם, בין מארגני התחרויות, בינם לבין עצמם, השתרש נוהג בו הם מעבירים מידע בין מארגנים ומזכירות של התחרויות העוקבות והללו לא מקבלים רישום לתחרות עוקבת רוכבים החייבים כסף למארגן תחרות קודמת להשתתפות במיקצים בתחרות עוקבת אלא אם כן מגיעה הודעה ממארגן התחרות הקודמת כי החוב של הרוכב סולק לשביעות רצונו. זוהי סנקציה מאוד יעילה שעמדה לרשותה של הגב' הראל במיקרה הנדון. לפיכך, הייתה לגב' הראל האופציה להשית על מר דיון את הסנקציה המתוארת לעיל במידה ולא שילם את כל הסכום אותו הוא חייב למארגן התחרות בנסיבות האמורות. ללא קשר להליך זה, נוהג זה אינו עולה בקנה אחד עם נוהל סביר מסיבות רבות, ולו כי על נקלה יכול להתפתח הנוהל הקיים לאמצעי גבייה של חובות שאינם קשורים לתחרות עצמה.

9. תובענת הראל ותובענת דיון הונחו בפני בית הדין על ידי מנכ"ל ההתאחדות ולא כפי שנדרש בתקנון בית הדין על ידי מנכ"ל ההתאחדות. תקנון בית הדין מיושן ויש לתקנו בהרבה אספקטים ובכלל זה אולי גם בעניין הסמכות להגשת תובענות לבית הדין. לצורך הליך זה מניח בית הדין כי מנכ"ל ההתאחדות קיבל את אישורו הכללי או הספציפי של המנכ"ל להגשת התובענות, שכן כך נוהגת ההתאחדות מימים ימימה.

10. נטען על ידי הגב' הראל כי הזרז המידי לפנייתו של מר דיון להתאחדות בעניין זה הייתה פנייתה שלה, טענה שהוכחה על ידי ב"כ של מר דיון. בית הדין לא מסוגל ואף לא נדרש להכריע בנקודה זו שכן לאחר ששקל את הדברים בכובד ראש, סבור בית הדין שקיימות מספיק ראיות אובייקטיביות ותצהירים על ידי עדים שאינם מעורבים בארוע, כך שלהלך נפשו של מר דיון בעת הפנייה להתאחדות אין ולא יהיה משקל מכריע אם בכלל בהחלטה בעניין זה. ברם אולם, לטענתו של מר דיון כי את המחשבה להגיש תלונה כנגד הגב' הראל גיבש טרם ידע על הגשת תלונתה שלה נגד ההתאחדות יש משמעות רבה לעניין כנות ושלמות תחושותיו הסובייקטיביות עקב התנהלותה של הגב' הראל כפי שבאות לידי ביטוי בתלונה שהגיש נגד הגב' הראל לוועדת קפיצות בתאריך 4 באפריל 2023 וזאת אף לכאורה בטרם היה מיוצג על ידי ב"כ, כפי שידון להלן. בעוד הכרעה כאמור לא נדרשת, ניתן בכל זאת לומר וכבר נאמר למעלה כי לאור חומרת המעשים של מר דיון בהשוואה למעשים של הגב' הראל במהלך הארוע, ניראה כי תובענת הראל הוגשה מטעמים טקטיים גרידא.

11. במהלך הדיון האמור נשאל מר דיון ישירות על ידי בית הדין האם בשלב מסויים במהלך הארוע הנדון הרגיש מאויים על ידי הגב' הראל והשיב בחיוב. בית הדין ביקש להבהיר את התשובה ושאל את מר דיון שאלה מאוד ישירה ואף בוטה: האם חששת שהגב' דיון תסטור לך למשל? מר דיון השיב בחיוב גם על שאלה זו. ברם, הדברים אינם עולים בקנה אחד עם אימרתיו של מר דיון בתלונה שהגיש בעצמו ובטרם יוצג על ידי ב"כ כנגד גב' הראל לוועדת קפיצות, שם בהתייחסות לתחושותיו במהלך האירוע משתמש מר דיון במילים וההגדים "זלזול", "פגיעה מדרך הדיבור", "בושה" ו"השפלה". מר דיון לא מציין או אפילו רומז בתלונתו האמורה כי הרגיש מאויים על ידי הגב' הראל, כל שכן מאויים פיזית. יתר על כן, למרות קיומם של עדים

רבים לאירוע, מר דיין או ב"כ לא צרפו לכתבי בית דין שהגישו לבית הדין ולו תצהיר אחד התומך בעמדתו של מר דיין, בעוד רבים הם התצהירים שהוגשו בתמיכה בעמדתה של הגב' הראל. אשר על כן, בית הדין מוצא את עמדתו של מר דיין כפי שבאה לידי ביטוי בכתבי בית דין אותם הגישה ב"כ של מר דיין וכן עדותו בעת הדיון בעניין הרגשתו "כמאויים" על ידי הגב' הראל, כעדות כבושה ולא אמינה. בית הדין נוטה לפרש את הגורם העיקרי להתנהגותו של מר דיין במהלך האירוע כנובעת מתסכול שהפך לזעם, תיסכול וזעם על שעמדתו בעניין גובה הקנס לא התקבלה.

12. לבית הדין הוצג סרטון שצולם במצלמת אבטחה שפעלה במשרד בו החלה ההתנצחות בין מר דיין וגב' הראל. בית הדין לא נדרש לקבוע האם גב' הראל ידעה או לא ידעה על קיומה של המצלמה לעניין הטיעון של ב"כ של מר דיין בעניין נסיינה הלכאורי להתנהל בצורה בה פיה לא יצולם בעוד פיו של מר דיין יצולם ושפתיו יהיו ניתנות לקריאה, שכן סידור הרהיטים בחדר, מיקום הדלת והחלון של החדר הוא כזה, שמיקום המצלמה בעורף החדר ומיקומם של מר דיין וגב' הראל בחדר (משני צידי שולחן המשרד) היה המצב הטבעי של הדברים. מכל מקום, בית הדין לא בקיא בקריאת שפתיים ולא נותן ההתייחסות רבה או משקל לטיעונים הקשורים בקריאת שפתיים בכתבי הבית דין שהוגשו לבית הדין מטעם מי מהצדדים במהלך הליך זה, בעיקר כי אם בכלל ניתן לקרוא רק את שפתיו של מר דיין וגם זאת רק ברגעים מאוד מועטים, ואילו את שפתייה של הגב' הראל לא ניתן לראות בסרטון בשום שלב. זאת ועוד, הונחו בפני בית הדין תצהירים רבים השופכים אור על התכנים המילוליים שהוחלפו בין הצדדים במהלך האירוע ובית הדין בוחר להתייחס אליהם.

13. בית הדין הבהיר למתדיינים במהלך הדיון כי ביושבו בדיון הוא אמון על חקר האמת (בדומה לשיטת המשפט הקונטיננטלית) ולא על הכרעה בין צדדים ניצים על פי כישוריהם לטעון טענות (כנהוג במידה רבה בשיטת המשפט האנגלי ובישראל). משכך, תכני פנייתו הראשונה של מנכ"ל ההתאחדות לבית הדין לא מעלים ולא מורידים דבר וחצי דבר. מנכ"ל ההתאחדות יודע שזו גישתו של בית הדין מזה ימים ימימה וסמוך ובטוח כי בית הדין יכריע בעניין על פי הראיות והעדויות ולא על פי תוכן פנייתו. מששטח המנכ"ל את דעתו בפנייתו בכתב לבית הדין, לא ניתן לנציגי התאחדות בעת הדיון מקום לשטוח טענות אלו שוב. ולאחר שנאמרו הדברים, אציין כי קובלנת דיין הוגשה על ידי ההתאחדות מיד לאחר קבלת תלונה של גב' דיין כי צורפה אליה עדות – הסרטון – שתוכנו מדבר בעד עצמו. מעמדה של ההתאחדות כלפי בית המשפט היא של גוף חוקר ותובע ובסך הכל מילאה ההתאחדות את תפקידה נאמנה וכפי שמצאה לנכון בנסיבות המיקרה. אין הדבר מוריד מסמכותו של בית הדין לחקור את הארוע ונסיבותיו בעצמו ולשאוף לחקר האמת.

14. בעניין בקשת ב"כ מר דיין לביטול חשד למשוא פנים על ידי מנכ"ל ההתאחדות, לאור האמור לעיל, בית הדין דוחה את החשד והטענה על הסף. מנכ"ל ההתאחדות מילא את תפקידו נאמנה.

15. התנצלותה והכרה בשגיאותיה של הגב' הראל כפי שהובעו בכתב בתלונתה לוועדת קפיצות של ההתאחדות נתפשים על ידי בית הדין ככנים וכמשקפים את ראייתה על התנהגותה שלה במהלך האירוע, שפי שניתן ללמוד מהדברים עצמם:

"אני מצרה על תגובתי בעת המקרה. כאדם שקול ומחושב בכלל, וכבעלת תפקיד בתחרות בפרט, היה מצופה ממני לנהוג בצורה

רגועה יותר, ולא להיגרר לשיח אלים, צעקני ואגרסיבי. אני מצטערת שבאי התחרות וחבריי נאלצו לראות אותי ברגע הזה, ובטוחה שהתחושות הקשות מהתנהגותי ילוו אותי זמן רב."

16. מעיון בחומר הראיות שהונח בפניו מסיק בין הדין שבין מר דיין וגב' הראל קיימים יחסי עבודה ורעות אשר מעת לעת מתחממים או מקצינים ולאחר מכן נרגעים, שכן, כך התרשם בית הדין, שניהם נוטים להיות "מבעבעים" מעת לעת.

17. כאמור לעיל, קיים סרטון שתיעד ויזואלית את מרבית האירוע. הסרטון מדבר בעד עצמו ובית הדין מוצא לנכון לנתח את העולה ממנו תחילה מבלי להדרש לפרטי הפרטים בכתבי הבית דין שהונחו בפניו ובכלל זה התצהירים, אלא לאור סיפור המעשה והעובדות הכלליות עליהן אין מחלוקת:

18. לעניות דעתו של בית הדין ניתן לחלק את הסרטון למספר חלקים כלהלן:

- א. מר דיין וגב' הראל יושבים משני צידי שולחן הקבלה במשרד. שטרות כסף של מר דיין היו מונחים על השולחן. מהנסיבות ומהדין שנערך יש להניח שהשיח היה קשור לגובה הקנס שעל מר דיין לשלם למארגן התחרות בגין ביטול ארבעה מקצים.
- ב. מר דיין וגב' הראל מעבירים ביניהם את הטלפון של מר דיין בו לכאורה קיים מידע ויזואלי שאמור לשפוך אור על גובה הקנס.
- ג. הדיון הופך להתנצחות ברמת עצימות הולכת ועולה. מר דיין מכניס את הטלפון לכיסו, חובש משקפיו ומהדק את כובעו לראשו באופן המצביע על כוונתו לצאת מהמשרד.
- ד. מר דיין לא קם בסופו של דבר מכיסאו בעת הזו וההתנצחות בין מר דיין וגב' הראל נמשכת ומעצימה, מר דיין שולף את הטלפון שאך זה הכניס לכיסו וממשיך להקריא תכנים ממנו לגב' הראל וניראה כי מתקיים שיח ער לגבי התכנים הללו בין שניהם. מר דיין נחזה לא מרוצה מהתנהלות השיחה או תוצאותיה ואילו רעות נחזית לא משוכנעת מדבריו.
- ה. בשלב זה רעות בוחרת להחזיר את השטרות שהונחו קודם לכן על השולחן למר דיין בהפגנתיות. מכאן הארוע החל להדרדר.
- ו. מר דיין לא לקח את שטרות הכסף. במקום זאת בעודו יושב מר דיין דפק בחוזקה ובעצבים בכף ידו על שולחן המשרד ולאחר מכן המשיך לחפש תכנים במכשיר הטלפון שלו. זה השלב כך נחזה בו הפך הארוע מהתנצחות לארוע בעל אופי אגרסיבי כפי שיתואר להלן.
- ז. בעיקבות הדפיקה החזקה של מר דיין על השולחן, גב' הראל קמה מכיסאה, נעמדה מאחורי השולחן ונחזית כי היא מבקשת ממר דיין בתקיפות לצאת מהמשרד, בהצביעה עם ידה והאצבע המורה לכיוון דלת המשרד.
- ח. מר דיין קם מכיסאו, נעמד כשגופו דרוך ומוטה קדימה בצורה לכאורה מאיימת לעברה של גב' הראל ומעבר לשולחן, מנופף בידיו מעל לראשו כשהוא כועס וצועק. שניהם ניגשים לחלון המשרד הפתוח לרווחה ואחד העדים לארוע מושיט ידו דרך החלון וטופח קלות על צד בטנו של מר דיין, משמע מסמן לו – תרגע, תרגע.

- ט. מר דיין אוסף את הכסף מהשולחן, פונה לאחור ובנחרצות לצאת מן החדר, פותח את דלת החדר בטריקה פראית, עצבנית וחזקה (הדלת נפתחת פנימה), אך לא עוזב את החדר ובמקום זאת מסתובב ופונה שוב לגב' הראל כשמנח גופו רכון קדימה באופן לכאורה מאיים, ואילו גב' הראל שוב מורה לו בידה לצאת מהמשרד.
- י. בשלב זה מר דיין מתקרב עוד יותר לגב' הראל וחודר למרחב הפרטי שלה בצורה מאיימת, הוא פיזית חוסם את דרכה אל מחוץ למשרד כשגופו שלוח קדימה.
- יא. רעות יוצאת מהמשרד תוך שהיא נדחפת לרווח שהיה קיים בין גופו של מר דיין ובין כלוב כלב שהיה מונח על הריצפה ליד השולחן בצמוד לקיר החלון. על מנת להצליח להשתחל ולצאת מהמשרד, גב' הראל מסובבת את גופה כך שצידו פונה לרווח הפנוי ליציאה ובמהלך היציאה גופה דוחף את גופו של מר דיין אל מרכז החדר. יש לציין שזו הפעם היחידה שהיה מגע פיזי בין מר דיין וגב' הראל בכל האירוע. בית הדין קובע כי העובדה שעל גב' הראל היה לפלס גופה דרך מעבר צר שנחסם על ידי מר דיין בדרכה את הדלת כהוכחה ברורה לכך שהחדירה למרחב הפרטי המתוארת בס' י' לעיל, אכן חלה והסתיימה רק כאשר דחפה הגב' הראל את פלג גופו ההעליון של מר דיין כהיא מפלסת דרכה החוצה אל פתח הדלת.
- יב. גב' הראל יוצאת מפתח דלת המשרד ואילו מר דיין יוצא אחריה.
- יג. הוויכוח בין השניים נמשך מחוץ למשרד ומצולם חלקית דרך דלת המשרד הפעורה ודרך חלון המשרד הפעור לרווחה.
- יד. מחוץ למשרד ניראים מר דיין וגב' הראל שוב מתווכחים, וניראה שוב שמר דיין מתרחק ומייד לאחר מכן חוזר חזרה ושוב פולש לתחום המרחב הפרטי של הגב' הראל, כשמנח גופו דרוך ומוטה קדימה כלפיה באופן מאיים.
19. הוגשו כתמיכה בגירסתה של גב' הראל תצהירים בכתב שנחתמו כדין על ידי מר איתי קוטליארבסקי, מר יוסף קימחי, מר וסילי טנס, הגב' אופל סימון ומר רועי אייל. לא הוגשו כל תצהירים מטעמו של מר דיין והדבר מדבר בעד עצמו.
20. על תוכנם של התצהירים של האדונים קימחי וטנס וגב' סימון נחקרו האחרונים חקירה נגדית על ידי ב"כ של מר דיין ב 14 למאי 2023 (להלן, הדיון השני). מחקירה זו עולה כי בשניים מן התצהירים, של מר קימחי וגב' סימון, ניתן להצביע על "פגמים" שנידונו בהרחבה בדיון השני (מוקלט). בית הדין לא מוצא כי על הפגמים שנפלו בתצהירים להביא לפסילתם, הן כי התרשם מעדותם הכנה של המצהירים במהלך חקירתם הנגדית והן עקב הקורלציה בין המתואר בהם, בין התצהירים השונים, וביניהם ובין הסרטון. בסופו של דבר כל העדויות והראיות מעלות תמונה דומה.
21. כך למשל בתצהירו מוסיף מר קימחי מעבר למה שברור מאליו וניראה בסרטון כי במהלך הוויכוחים ביניהם כינה מר דיין את גב' הראל בכינויים "סתומה", "מפגרת" ויתכן גם קללות אחרות, וכן מצהיר מר קימחי כי מר דיין אמר לגב' הראל "זה לא אשמתי שלא לימדו אותך הבנת הניקרא. תחזרי לבית הספר וילמדו אותך". בשלב בו מנע מר דיין מגב' הראל לצאת מהמשרד, מצהיר מר קימחי כי היא ביקשה בקול רועד לקרוא לרועי אייל מארגן התחרות. לטענתו רעות נראתה המומה, הטונים עלו והשיח הפך מאוד נמוך כלפי גב'

הראל. מר טנס מוסיף על כך כי מחוץ למשרד נועם צעק ונעמד מול פניה של רעות כשאמרה שתזמין משטרה, ואכן בסרטון כך ניראים הדברים, כאשר מחוץ למשרד מר דיין התרחק במורד השביל, אז חזר וחדר באופן מאיים למרחב הפרטי של הגב' הראל כשתנועות גופו מאיימות ואגרסיביות ומר טנס מצהיר כי הוא אף חשש שהמצב עלול להסלים עד כדי מכות מצידו של מר דיין. תצהירו של מר קמחי מצייר תמונה דומה. הגב' סימון, למרות שהייתה רחוקה יותר ממקום הארוע, מצהירה כי שמעה צעקות מכיוון המשרד ושמר דיין נעמד מול גב' הראל באופן מאיים כשתנועות גופו חדות ואגרסיביות, וכן שמר דיין קילל את גב' הראל, אם כי לא הצהירה או זכרה את תוכן הקללות. מר אייל, שלא התבקש לחקירה נגדית על ידי ב"כ מר דיין, שהוזעק והגיע לקראת סיום האירוע מצהיר כי שמע צעקות וראה מספר אנשים מנסים להרחיק את מר דיין מגב' הראל. כאמור בית הדין מזהה חפיפה רבה בין הניצפה בסרטון, בין תוכן התצהירים ובין התצהירים בינם לבין עצמם.

22. העובדה שכל כך הרבה אנשים היו עדים לארוע ואף לא אחד מהם נתן תצהיר לטובתו של מר דיין היא בגין "שתיקה רועמת" המרחפת כעננה מעל גירסתו לאירועים כפי שבאה לידי ביטוי בעדותו בדיונים ובכתבי בית הדין שהגיש ושהוגשו מטעמו על ידי ב"כ.

23. מצפייה בסרטון ודבריה של גב' הראל המצוטטים מעלה, התצהירים ועדות המצהירים בחקירתם הנגדית על ידי ב"כ של מר דיין, קובע בית הדין שגב' הראל נהגה במהלך האירוע בצורה שאינה רגועה, לקחה חלק פעיל בשיח אלים, צעקני ואגרסיבי, באופן שאינו הולם את ערכי הספורט בכלל ואת ערכיה של ההתאחדות בפרט, מה גם שבעת האירוע הייתה בעלת תפקיד רשמי בתחרות רכיבה מטעם ההתאחדות. לגב' הראל הייתה אופציה חלופית ועל פי נוהג להשית על מר דיין סנקציה של מניעת הרשמתו לתחרות עוקבת, חבל שגב' הראל לא בחרה להשתמש בסנקציה זו ובמקום זאת בחרה להתנצח עם מר דיין.

24. מצפייה בסרטון ומהתצהירים שהוגשו ועדות המצהירים בחקירתם הנגדית על ידי ב"כ של מר דיין, קובע בית הדין כי מר דיין נהג באופן מזלזל, משפיל, מאיים, מפחיד על גבול האלים פיסית מספר של פעמים כלפי הגב' הראל במהלך האירוע. גב' הראל טענה כי אכן הרגישה מאויימת על ידי מר דיין במהלך האירוע. מצפיה בסרטון בלבד בית הדין אינו יכול לקבוע נחרצות אם הרגישה הגב' דיין מאויימת על ידי מר דיין, אם לאו, שכן אינה משדרת סימני מצוקה שניתנים לזיהוי ויזואלי, אך מן הידוע הוא כי לאיום עשויות תגובות רבות שאחת מהן היא להמשיך את שאדם עושה כאילו אינו מאויים וזאת על מנת שלא לשדר מסר של פחד למאיים. אך אין הדבר מעלה או מוריד, שכן מצפיה בסרטון, בית הדין, כמו גם כל צופה סביר אחר, והיו רבים כאלו בזמן אמת, אינו יכול להוציא מכלל אפשרות שגב' הראל הרגישה מאויימת על ידי מר דיין. מר דיין הודה בדיון הראשון כי ניתן היה לפרש את התנהגותו כמאיימת. מתצהירו של מר קימחי ומעדותו בחקירה הנגדית בדיון השני עולה בבירור כי קולה של גב' הראל רעד כשביקשה לקרוא למר אייל מארגן התחרות. בית הדין קובע נחרצות כי התנהגותו של מר דיין כלפי גב' הראל הייתה מזלזלת, משפילה, מאיימת, מפחידה על גבול אלימות פיסית מספר של פעמים כלפי גב' הראל במהלך האירוע, התנהגותו הייתה מאיימת, אגרסיבית ולעיתים מפחידה רוב הארוע. מר דיין חדר למרחב הפרטי של הגב' הראל לראשונה בתוך המשרד אז מנע את יציאתה ממנו ובפעם השניה מחוץ למשרד, על פעם זו הצהיר מר טנס שחשש שהמצב יתפתח לאלים פיסית מצידו של מר דיין כלפי גב' הראל. התנהגות משפילה, מאיימת,

מפחידה, אגרסיבית וכמעט אלימה פיסית זו של מר דיין כלפי גב' הראל, חבר התאחדות ומאמן בכיר שאמור לשמש דוגמא לתלמידיו ולרוכבים צעירים אחרים, לא עולה בקנה אחד עם מה שמצופה ממנו, וזאת בלשון המעטה. התנהגות כזו יש לקעקע ממקומותינו.

25. ב"כ של מר דיין בכתבי בית הדין שהגישה בשמו ובשני הדיונים הראשון והשני ניסתה כל העת לייצר תמונה של סימטריה בין התנהגותם של מר דיין וגב' הראל, שני אנשים רבים. בית הדין סבור שהארוע המתואר ממש אינו סמטרי. מרגע שהתסכול והכעס של מר דיין פרצו, מיד אחרי שגב' הראל החזירה לו את שטרות הכסף, כאמור בהפגנתיות, האירוע יצא מכלל שליטה, וודאי מכלל שליטתה של הגב' הראל שניסתה לסיים אותו תוך שאינה מפגינה פחד מחד כפי שעולה מהסרטון אך כשהיא מרגישה מאויימת ומפחדת כפי שעולה מדבריה, מהתצהירים והעדויות.

26. מר דיין לא הצליח למצוא ולו עד יחיד שיתמוך בגירסתו לאירועים ועל כן בית הדין לא מקבל אותה כולה או קצתה.

27. בית הדין סבור שראוי שמר דיין יתנצל בפני הגב' הראל התנצלות כנה ובכתב. ההתנצלות הרפה, בעל פה, בה נקט במהלך הדיון שנערך ב 11 במאי 2023 אינה מספיקה שכן התייחסה להיפגעותה של גב' הראל ולא למעשיו של מר דיין, משל "אם נפגעת אני מתנצל". לגב' הראל שמורה הזכות ממה להפגע וממה לא. מעשיו של מר דיין שהופנו כלפי הגב' הראל היו מאיימים, מבזים, משפילים, אגרסיביים, פוגעניים ועל גבול האלימות הפיסית, ועל כך, על מעשיו עצמם, וללא קשר כיצד הם השפיעו או לא השפיעו על גב' הראל, סבור בית הדין שעל מר דיין להתנצל בפני הגב' הראל, כל שכן משקבע בית הדין על פי תוכן התצהירים וחקירת המצהירים בדיון השני שהגב' הראל חשה מאויימת על ידי מר דיין.

28. ראוי כי מר דיין יערוך חשבון נפש עם עצמו על מנת שלא יהיה מעורב בארועים מסוג זה בעתיד. בסוף היום הייתה זו "מריבה על 100 שקלים", תרתי משמע, שכמעט הסתיימה בקטטה.

גזר דין

29. על אף שגב' הראל נהגה במהלך האירוע בצורה שאינה רגועה, לקחה חלק פעיל בשיח אליים, צעקני ואגרסיבי באופן שאינו הולם את ערכי הספורט בכלל, ושל ההתאחדות הלאומית לספורט הרכיבה בפרט, מה גם שבעת האירוע הייתה בעלת תפקיד רשמי בתחרות רכיבה מטעם ההתאחדות וכן כי לגב' הראל הייתה אופציה חלופית על פי נוהג להשית על מר דיין סנקציה של מניעת הרשמתו לתחרות עוקבת בה לא בחרה להשתמש, לא מוצא בית הדין כי מעשיה עוברים את רף הענישה, בין השאר גם משום שלדעת בית הדין מעשיה של הגב' הראל היו מעיקרם תגובתיים למעשיו של מר דיין. גב' הראל, מהרגע הראשון הודתה בטעויותיה במהלך האירוע והתנצלה עליהן ובית הדין משבח אותה על כך.

30. על כך שמר דיין נהג באופן מאיים, מפחיד, משפיל ואגרסיבי כלפי הגב' הראל, ועל כך שחדר למרחב האישי שלה לעיתים על גבול האלימות הפיזית כל זאת בהיותו חבר התאחדות ומאמן בכיר שאמור לשמש דוגמא לתלמידיו ולרוכבים צעירים אחרים, ועל כך שהתנהגות זו אינה עולה בקנה אחד עם מה שמצופה ממר דיין, וזאת בלשון המעטה, וכן כי התנהגות שכזו יש לקעקע ממקומותינו, דן בית הדין את מר דיין בקנס בסך

5,000 שקלים שיועברו תוך לכל היאוחר שבועיים ימים לקופת ההתאחדות וכן הרחקה מלהשתתף באליפות ישראל 2023. על מנת שלא לפגוע בתלמידיו המשתתפים באליפות, מר דיין יוכל ללוות אותם מקצועית לאליפות.

31. על כך שמר ווסילי טנס וגב' אופל סימון, לא הופיע לדין הראשון שנערך ב 11 במאי 2023 למרות שזומנו לדין כדין ולאור העובדה שלאחר שהוזהרו שנית הגיעו מר טנס וגב' אופל לדין השני שנערך ב 15 במאי 2023, בית הדין לא ישית סנקציה כנד מר טנס וגב' אופל.

32. בית הדין רואה בחומרה רבה רבה אי הופעה לדיונים, אליהם זומנו כדין בעלי דין ו/או עדים, שכן מעשה או אי-מעשה שכזה, עולה כדי זילות בבית הדין. אשר על כן, מזהיר בית הדין בעלי דין ועדים כי כאשר בית הדין מזמן אותם לדין חובתם להתייצב ואם לא יתייצבו ללא סיבה שתמצא מוצדקת על ידי בית הדין, עלול בית הדין, על פי סמכותו הקבועה מס' 11 לחוקת בית הדין, להטיל על מי מהם אחד או יותר מן העונשים הבאים:

א. לפסוק פיצויים כספיים – פיצויי השבה בלבד.

ב. להטיל קנס בסך מקסימלי של 5,000 ₪ למקרה. סך הקנס המקסימלי יהיה צמוד למדד המחירים לצרכן על פי היחס שבין המדד הבסיסי (המדד הידוע בעת אישור תקנון זה ע"י הנהלת ההתאחדות) לבין המדד הידוע בעת הטלת הקנס.

ג. הפחתה או הוספה של נקודות דירוג.

ד. שלילת תארים.

ה. להשעות חברים מהשתתפות בפעילויות ההתאחדות למיניהן.

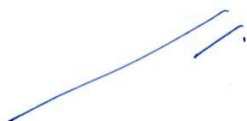
ו. לפסוק הוצאות למי מהצדדים לתובענה.

33. בית הדין לא משית הוצאות על מי מהצדדים או המצהירים.

34. יש להפיץ פסק וגזר דין זה לאב בית הדין, לצדדים, למר ווסילי טנס ולגב' אופל סימון.

35. בחלוף יממה אחת, בית הדין מורה לההתאחדות לפרסם פסק וגזר דין זה בדרך של הפצה במייל לכל חברי ההתאחדות, שכן בית הדין נתקל לאחרונה שוב ושוב בקובלנות דומות בנושאי התנהגות ונושאי זיופי אישורים ומסיק מכך שטכניקת ההפצה שהייתה נהוגה עד כה אינה יעילה כלל ועיקר.

ניתן היום, 16 במאי 2013, בתל אביב,

ד"ר גל ארליך, דיין